Dosarul nr. 4-26000418-24-4-02012026
4-14/2026

**H O T Ă R Â R E**
**în numele Legii**

26 martie 2026 orașul Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Alexandru Bogdan
Grefierul Olga Babor
Cu participarea:
Avocatului Corneliu Plești
Persoanei în privința căreia a fost
pornit proces contravențional Cucu Nicolae
Reprezentantul victimei ***** - Cucu Maria
În lipsa: Agentului constatator Brînză Roman

*Termenul de examinare: 02.01.2026 - 26.03.2026*

a examinat în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională privind învinuirea lui Cucu Nicolae, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în s. ***** r-nul *****, în comiterea contravenției prevăzută de art. 78[1] Cod contravențional,

A CONSTATAT :

Cucu Nicolae se învinuiește în aceea că, la data de 23 noiembrie 2025, la orele 22-23:00, în s. *****, r-nul *****, la domiciliu și-a lovit cu o palmă în regiunea feței copilul minor *****, astfel a aplicat violență asupra unui membru al familiei.

Acțiunile sus-menționate au fost încadrate juridic în prevederile art.78[1] Cod contravențional, cu indicii de calificare: „Maltratarea sau alte acţiuni violente, comise de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.”

Materialul contravențional acumulat pe cazul dat, la data de 02 ianuarie 2026 a fost remis în adresa Judecătoriei Criuleni, sediul Central, pentru examinare conform competenței și adoptarea unei decizii pe caz.

În ședință de judecată, persoana în privința căreia a fost pornit proces contravențional Cucu Nicolae nu și-a recunoscut vina în comiterea contravenției și a declarat că el nu aplică violența față de copiii săi și că potrivit raportului de expertiză nu s-au constatat careva leziuni la copil.

Reprezentantul victimei ***** - Cucu Maria, în ședință de judecată a declarat că cazul a avut loc prin luna noiembrie 2025, în jurul orei 23:00. Soțul ei - Nicolae a ridicat vocea la copii și i-a pedepsit, punându-i să stea în mâini, dar nu i-a lovit. A doua zi a fost telefonată de către directoarea grădiniței unde i-a comunicat ca Nicolae să se prezinte la grădiniță. Ulterior au fost la expertiză, unde careva traume la copil nu s-au depistat.

Avocatul persoanei în privința căreia a pornit proces contravențional, Corneliu Plești, în ședința de judecată a solicitat încetarea procesului pornit în privința lui Cucu Nicolae pentru că

elementele contravenției nu sunt întrunite și nici o probă nu indică la aspectul de violență. Consideră dubios faptul că, agentul constatator nu a invitat contravenientul pentru a-i aduce la cunoștință procesul-verbal. Un alt aspect este faptul că în raportul de examinare medico-legală nu au fost identificate vătămări corporale.

Agentul constatator Brînză Roman, fiind legal citat, în ședință nu s-a prezentat. În temeiul prevederilor art.455 alin. (2) Cod contravenţional, instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Analizând înscrisurile administrate, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravenţional, reieșind din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art.5 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenții, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională.

În acord cu prevederile art.10 din Codul contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

La fel, instanţa de judecată, reţine inclusiv jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului care a statuat în cauza Zillberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr.61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art.6 „Dreptul la un proces echitabil din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional reținând că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, prevăzută de Codul Contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de competenţa „ratione materiae" a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanții ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art.6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

În sensul art.462 din Codul contravenţional, atunci când examinează cauza contravenţională, instanţa de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată şi, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

Instanţa reţine că potrivit dispoziției art.78[1] Cod contravenţional, este pasibilă de răspundere contravenţională fapta manifestată prin acţiuni violente, comise cu intenţie de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei care au provocat vătămare neînsemnată a integrităţii corporale.

Contrar prescripțiilor legale, în sarcina făptuitorului Cucu Nicolae a fost reținută fapta descrisă în felul ce urmează: „Cucu Nicolae se învinuiește în aceea că, la data de 23 noiembrie 2025, la orele 22-23:00, în s. *****, r-nul *****, la domiciliu și-a lovit cu o palmă în regiunea feței copilul minor *****, astfel a aplicat violență asupra unui membru al familiei", faptă care a fost încadrată în prevederile art.78[1] Cod contravenţional.

Potrivit reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăţiei unei persoane în comiterea unei fapte contravenţionale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenţionale.

În conformitate cu art.425 alin.(3) Codul contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi

călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art.425 alin.(1) Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. Iar, conform alin.(5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

La caz, instanţa de judecată reţine că lui Cucu Nicolae i se impută comiterea contravenţiei prevăzute la art.78[1] Cod contravenţional.

Cu referire la contravenția prevăzută de art.78[1] Cod contravenţional, urmează a fi relatat că aceasta presupune existenţa următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic general al contravenției prevăzute la art.78[1] Cod contravențional constă în relațiile sociale privind ordinea de drept, ocrotirea integrității corporale și a vieții familiale. Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale care asigură integritatea fizică și psihică a persoanei în cadrul mediului familial.

În speță, relația dintre Cucu Nicolae și ***** este una care intră sub incidența acestei norme, întrucât aceștia sunt membri ai aceleiași familii în sensul Legii nr.45/2007 privind prevenirea și combaterea violenței în familie.

Prin urmare, obiectul contravenției este incident în cauză.

Latura obiectivă presupune o acțiune de maltratare sau altă acțiune violentă comisă față de un membru de familie și care are ca urmare o vătămare neînsemnată a integrității corporale. Această componentă cuprinde: Fapta materială: o acțiune concretă de violență (ex. lovire, împingere, tras de păr etc.); Urmarea prejudiciabilă: vătămarea neînsemnată; Legătura de cauzalitate între faptă și vătămare.

În prezenta cauză, instanța reține că nu este întrunită latura obiectivă a contravenției, pentru următoarele motive: fapta imputată constă într-o presupusă lovire cu palma, în urma căruia victima a fost agresată fizic, însă nu a fost administrată nici o probă obiectivă privind existența cărorva lovituri; Ca rezultat a examinării medico-legale pentru stabilirea gradului vătămărilor integrității corporale ale Mădălinei Cucu, leziuni corporale vizibile nu s-au constatat. Nu se demonstrează o legătură de cauzalitate clară și convingătoare între o pretinsă acțiune a persoanei învinuite și o urmare prejudiciabilă reală.

Prin urmare, instanța reține că nu a fost dovedit elementul material al faptei, lipsind urmarea periculoasă (vătămarea neînsemnată).

În acest context, instanţa notează că în conformitate cu prevederile art.2 al Legii nr.45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violenţa în familie cuprinde acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeaşi normă apreciază, violenţa fizică ca vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar.

De asemenea, urmează a fi reiterat că componenţa de contravenţie prevăzută de art.78[1] Cod contravenţional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârşirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existenţa legăturii cauzale dintre faptă

şi consecinţe.

Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrităţii corporale.

La acest capitol, instanţa menţionează că, conform prevederilor art.425 alin.(7) Cod de procedură penală, procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

În acord cu prevederile art.97 pct.2 al Codului de procedură penală, în procesul penal existenţa, caracterul şi gradul leziunilor corporale în cauzele penale se stabilesc – prin raportul expertizei medico-legale.

Potrivit pct.23 al Regulamentului privind aprecierea medico-legală a gravității vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.534 din 26 iulie 2023 (în vigoare la 3 septembrie 2023) Monitorul Oficial nr.287-290 art.670 din 3 august 2023, se stabilesc următoarele grade de gravitate a vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii: 1) vătămare gravă a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 2) vătămare medie a integrității corporale sau a sănătăţii; 3) vătămare uşoară a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 4) vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Dispoziţia pct.4 al aceluiaşi Regulament indică că, expertiza/constatarea medico-legală pentru aprecierea gravității vătămării integrităţii corporale sau sănătăţii se efectuează în baza examenului medico-legal al persoanei şi/sau în baza documentelor medicale.

Prin raportare la caz instanţa de judecată a constatat că este relevant pentru încadrarea acţiunilor făptuitorului, în limitele normei invocate, faptul constatării existenţei vătămărilor corporale.

Totodată esențial pentru calificare este stabilirea legăturii de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă exprimată în acţiunea de maltratare sau alte acţiuni violente şi urmările prejudiciabile survenite sub formă de vătămare neînsemnată a integrităţii corporale, fapt care nu a fost probat în speţă.

Analizând materialele cauzei prin prisma normelor de fond aplicabile, instanța constată că, în vederea probării vinovăției lui Cucu Nicolae, agentul constatator a administrat și anexat următoarele mijloace de probă: - fișa de sesizare a cazului suspect de violență din 24.11.2025 (f.d. 6-7); - procesul-verbal de constatare a declarațiilor educatoarei Zgherea Nona, și actul de constatare din 24.11.2025, din care reiese, că ea a observat pe fața minorei ***** leziuni vizibile (f.d.8-9); demersul directoarei Grădiniței de copii din s. ***** r-nul *****, Trocin Aliona privind examinarea cazului de violență în familie (f.d. 10); - procesul-verbal din 24.11.2025 de constatare a declarațiilor directoarei Grădiniței de copii din s. ***** r-nul *****, Trocin Aliona, din care reiese, că ea a fost informată de către educatoarea Zgherea Nona că minora ***** are pe față leziuni vizibile (f.d.11); - procesul-verbal din 27.11.2025 al comisiei multidisciplinare din cadrul primăriei Cruglic privind examinarea cazului de presupusă violență în familie (f.d.13); - procesul-verbal de constatare a declarațiilor lui Cucu Nicolae din 25.11.2025 (f.d.17); raportul de constatare nr.202516P0265 din 25.11.2025, potrivit căruia, la examinarea medico-legale a Mădălinei Cucu leziunile corporale vizibile absente (f.d.19-20); - procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06414983 din 31.12.2025, prin care a fost stabilită data şi circumstanţele în care a fost comisă contravenţia (f.d. 27).

Examinând aceste probe prin prisma cerințelor de pertinență, utilitate și coroborare, instanța constată că, deși au fost prezentate declarații și înscrisuri ce evocă un conflict, niciuna dintre probe nu confirmă în mod obiectiv, dincolo de orice dubiu rezonabil, producerea unei

acțiuni violente comise cu intenție și soldate cu o vătămare corporală neînsemnată. La dosar este anexat raportul de constatare care atesta lipsa unor leziuni, astfel încât nu poate fi determinată în mod cert producerea contravenției incriminate. Prin urmare, instanța reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției reținute în sarcina lui Cucu Nicolae.

Prin urmare, instanța reține că nu a fost probată existența urmărilor prejudiciabile, motiv pentru care lipsește unul dintre elementele esențiale ale contravenției incriminate.

Totuși, instanţa de judecată concluzionează că agentul constatator, abilitat cu atribuţii de constatare a faptei contravenţionale şi aplicare a sancţiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. În alţi termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanţa apreciază că îşi găseşte aplicare un alt principiu de drept, şi anume principiul „in dubio pro reo”.

În acest context, este de evidențiat că prin Hotărârea nr.21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituțională a statuat cu titlu de principiu că: „27. […] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi îndoiala profită acuzatului.

Urmare celor menționate, instanța consideră că în speță procesul contravențional urmează a fi încetat, pe motiv că în acțiunile lui Cucu Nicolae nu sunt întrunite elementele contravenției incriminate lui, și anume – latura obiectivă, or lipsesc cu desăvârșire componentele de „fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente şi urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrităţii corporale”, iar în lipsa lor, nu poate fi identificat nici celălalt element constitutiv şi anume: legătura de cauzalitate.

Or, atât din actul de învinuire, cât și din materialele anexate, nu pot fi deduse existența unor vătămări corporale suferite de victimă, or potrivit raportului de examinarea medicală a victimei leziunile corporale vizibile lipsesc, element obligatoriu pentru incriminarea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional.

La cazul dedus judecății, raportându-se la principiul prezumției nevinovăției și cercetând nemijlocit toate probele prezentate, instanța reține că, pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale, agentul constatator nu a administrat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care să demonstreze vinovăția lui Cucu Nicolae în comiterea contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional al Republicii Moldova.

Totodată instanţa notează că, legea prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art.445 din Codul contravenţional.

Sub aspectul cerinţelor de formă, aşa cum sunt impuse de dispoziţiile art.443 din Codul contravenţional, menţiunile obligatorii pe care trebuie să le cuprindă procesul-verbal cu privire la contravenţie sub sancţiunea nulităţii, sunt: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa temporară potrivit Registrului de stat al populaţiei, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387; g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei; h) informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii.

Sub acest aspect, instanța consideră necesar să menționeze că descrierea faptei reținute în sarcina persoanei învinuite, Cucu Nicolae, nu corespunde exigențelor învederate de norma materială incidentă. Potrivit art.78[1] din Codul contravențional, fapta sancționabilă presupune acțiuni violente comise cu intenție de un membru al familiei împotriva altui membru al familiei, care au drept consecință provocarea unei vătămări neînsemnate a integrității corporale. Or, din modul de expunere a circumstanțelor de fapt de către agentul constatator nu rezultă în mod cert existența unei acțiuni violente cu caracter intenționat și nici producerea unui rezultat tipic – respectiv, vătămarea corporală neînsemnată. În aceste condiții, încadrarea juridică atribuită faptei nu reflectă în mod fidel conținutul normei de incriminare, fiind astfel vădit neîntemeiată.

Aplicând dispozițiile legale la circumstanțele concrete ale cauzei, instanța constată că în acțiunile întreprinse de Cucu Nicolae nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute la art.78[1] din Codul contravențional, întrucât lipsește latura obiectivă, exprimată printr-o acțiune violentă cauzatoare de vătămare corporală neînsemnată, or, în lipsa unei acțiuni violente tipice și a unei forme de vinovăție conform cerințelor art.14 Cod contravențional, nu poate fi reținută existența faptei contravenționale imputate, ceea ce impune, în temeiul art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Conform art.375 Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale intră în sfera cauzelor penale. Astfel, pentru materia contravenţională sunt valabile unele garanții procedurale specifice materiei penale în sens european autonom, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută la art.6§2 din Convenţie.

Pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat făptuitorul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul art.6 din Convenţie.

Criteriile folosite în mod constant în jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional - potrivit dreptului intern, fapta săvârşită de făptuitor atrage răspunderea

contravenţională, natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor şi are aplicabilitate generală, natura şi gravitatea sancţiunii aplicate.

Având în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, fapta de care este acuzat făptuitorul reprezintă acuzaţie în materie penală în sensul art.6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie.

Sarcina probei îi revine agentului constatator. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

În acest context, instanţa de judecată mai notează şi faptul că jurisprudenţa Curţii Europene a evidenţiat concluzia că, încălcările de lege comise în cadrul procesului de judecată nu trebuie reparate în detrimentul inculpatului sau persoanei atrase la răspundere contravenţională. Respectiv statul este cel care trebuie să-şi asume erorile admise de Parchet sau de o instanţă de judecată şi aceste erori nu trebuie reparate în detrimentul persoanei vizate în procedura în cauză (cauza Ştefan vs. Romania, hotărârea din 06.04.2010).

Potrivit art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Conform art.461 alin.(1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravențional.

Faţă de cele ce preced, instanţa de judecată conchide că învinuirea formulată de agentul constatator nu s-a confirmat prin probele cercetate în şedinţa de judecată şi din acest motiv, în temeiul art.441 alin.(1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional urmează a fi încetat, deoarece nu există faptul contravenţiei.

În conformitate cu prevederile art. art. 393 lit. a), 394 alin.(2), 441 alin. (1) lit. a), 452-463, 465-468 Cod Contravențional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Cucu Nicolae, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 414983 din 31 decembrie 2025, privind presupusa săvârșire a contravenției prevăzute de art.78[1] Cod contravențional, din motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Președintele ședinței,
Judecătorul Alexandru Bogdan